

[Bjørn Westh]

cippet om indgreb fortrinsvis ved kilden over for skader og endelig princippet om, at forureneren skal betale.

Hovedreglen for miljøpolitikken bliver, at den skal vedtages med kvalificeret flertal. Det er således ikke længere det langsomt sejrende skib i konvojen, der bestemmer farten for nye miljøtiltag. Flertalsregler gælder bl.a. for jord-, vand- og luftforurening samt affald. Der indføres en generel beskyttelsesklause, og som noget helt nyt bliver det fremover muligt at vedtage miljøafgifter samt f.eks. en freonafgift med et kvalificeret flertal, hvilket er et stort fremskridt.

Men typisk for den danske debat har nogle hæftet sig mere ved, at miljøafgifter af hovedsagelig fiskal karakter fortsat skal vedtages med enstemmighed, end ved den nye mulighed for at vedtage, jeg havde nær sagt rene miljøafgifter med et flertal. Der har også været rejst kritik af, at der fortsat skal være enstemmighed vedrørende valg af energikilder, det vil i praksis sige ved valg mellem kul, olie, gas og atomenergi. Bestemmelsen betyder bl.a., at man ikke kan påtvinges a-kraft, og det synes jeg er godt.

Det andet hovedområde, hvor Socialdemokratiet og fagbevægelsen i Europa ønskede fremskridt, var inden for arbejdsmarkedspolitikken, den sociale dimension. Det er et vanskeligt felt at bevæge sig ind på, fordi der er så forskelligartede systemer i de enkelte lande, men hovedhensynet, at konkurrencen ikke må udfolde sig som en konkurrence på dårlige arbejdsvilkår, har været afgørende for os. Når nogle af modstanderne taler om, at det er synd for den portugisiske syerske, at hendes arbejdsvilkår nu kan blive forbedret, for det vil øge hendes muligheder for arbejdsløshed, tager vi os til hovedet. Det er det mest gammeldags konservative synspunkt, man kan have, men modstanden imod det nye kommer også mere og mere fra de mest gammeldags højreorienterede side.

For os er det vigtigt, at konkurrencen som sagt ikke går på nedslidning af mennesker; altså skal syersken i Portugal have bedre arbejdsvilkår. Det bliver selvfølgelig en fordel for hende, men også en fordel for resten af syerskerne i Fællesskabet. For at opveje et eventuelt tab af konkurrencekraften i f.eks. Portugal overføres der betydelige midler gennem regionale fonde,

samhørighedsfonde og lign., således at Fællesskabet på en solidarisk måde forsøger at løse problemerne i de vanskeligt stillede dele af Fællesskabet.

Under den sociale dimension kan der med kvalificeret flertal vedtages minimumsbestemmelser om forbedring af arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, arbejdsvilkår, information og høring af arbejdstagerne, lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, lige behandling i arbejdet samt erhvervsmæssig integration af personer, der er udstødt af arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedets parter drages nu mere ind i arbejdet med udformning af minimumsreglerne, og de minimumsregler, der bliver enighed om, vil kunne gennemføres som overenskomst eller ved lov efter de enkelte landes tradition.

Modstanderne af Den Europæiske Union, i hvert fald dem på venstrefløj, skulle give sig til at fundere lidt over, hvorfor England ikke ønsker at være med. Det er ifølge Margaret Thatcher, fordi der her er tale om den rene, skinbarlige socialisme. Højrekrafterne vender sig mod Unionen i Danmark, Tyskland, Frankrig og England, fordi der tages sociale hensyn og miljøhensyn. Det er ikke længere kun den rene konkurrence, kræfternes frie spil, der vil herske, når og hvis den sociale dimension og den nye miljøpolitik indføres. Jeg kan i øvrigt oplyse, at Labour har meddelt, at hvis det vinder valget i England den 9. april, vil det omgående melde England ind i den sociale dimension.

Andre områder under søjle 1 kunne nævnes, men det tillader tiden ikke. Det drejer sig om fornuftige bestemmelser vedrørende kultur, hvor rimelig statsstøtte nu kan gives uanset de generelle bestemmelser imod statsstøtte, og det nævnes udtrykkeligt, at det er den kulturelle mangfoldighed, der skal styrkes. Det drejer sig om uddannelse, hvor samarbejdet skal foregå med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og for opbygning af uddannelserne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed. Det drejer sig om forskning og udvikling, forbrugerbeskyttelse m.m.

Med hensyn til institutionerne skal jeg nævne, at vi hilser med stor tilfredshed, at der nu indføres en ombudsmandsinstitution efter dansk model. Der sker også visse fremskridt